

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120219253
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6120219253.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a. s., Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zast. Advokátska kancelária SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: V. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, zast. JUDr. Claude Trelajom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 30, o zaplatenie 569,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 27. júla 2022 č. k. 14Csp/32/2020-306 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 569,80 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 569,80 eura od 11. 06. 2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.) a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100% trov konania (II.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 10 ods. 1 písm. b), § 12 ods. 2, § 2 písm. f) a j), § 4 ods. 1 zák. č. 381/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 150 ods. 1, 2, § 149, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 215 ods. 1 CSP a vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že A. F. L., matka žalovaného, uzavrela dňa 23. 12. 2013 ako poistník so žalobcom poistnú zmluvu pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Ford Transit EČV: F vo vlastníctve a držbe žalovaného. Podpisom poistnej zmluvy Ing. F. L. potvrdila prevzatie a súhlas so všeobecnými poistnými podmienkami pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (všeobecné poistné podmienky účinné od 01. 10. 2013). Tiež mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (najmä z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu) preukázané, že dňa 11. 09. 2017 došlo o 11.20 hod. v obci R., L. út XXXX/X ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. Volkswagen Passat EČV: Z V rámci vykonaného dokazovania - z odpovede otca žalovaného založenej na č. I. 31 spisu, tiež z jeho svedeckej výpovede, ale i z protokolu (správy) o nehode založenej na č. I. 15 spisu, ktorého podpísanie potvrdil v priebehu svedeckej výpovede (vychádzajúc z čísla vodičského preukazu osoby vodiča motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená), mal súd jednoznačne preukázané, že škoda na poškodenom vozidle zn. Volkswagen Passat EČV: Z bola spôsobená vozidlom, ktoré riadil otec žalovaného. V priebehu konania boli zo strany žalobcu predložené 2 protokoly (správy) o nehode, v ktorých bolo odlišne označené vozidlo, ktorým bola škodová udalosť spôsobená. V rámci svedeckej výpovede otec žalovaného potvrdil, že jeho podpis sa nachádza len na správe založenej na č. I. 15 spisu, v ktorej je ako vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, označené motorové vozidlo zn. Ford

Transit, číslo osvedčenia o evidencii: SG265147 (pozn. súdu: motorové vozidlo Ford Transit EČV: F vo vlastníctve žalovaného). Touto svedeckou výpoveďou otca žalovaného mal súd preukázané skutkové tvrdenie žalobcu, ktorým označil vozidlo, ktorým bola škoda spôsobená, resp. z povinného zmluvného poistenia, z ktorého mala byť škodová udalosť uhradená. Podľa názoru súdu, síce z protokolu (správy) o nehode založenej na č. I. 15 spisu jednoznačne z nákresu vyplýva, že k stretu s poškodeným vozidlom došlo príviesom pripojeným k motorovému vozidlu (čo v rámci svojej výpovede tvrdil aj svedok - otec žalovaného a žalobca to pripustil vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 28. 06. 2021), avšak súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že nakoľko bol prívies pripojený k motorovému vozidlu zn. Ford Transit, bolo dôvodné riešiť škodovú udalosť z povinného zmluvného poistenia tohto motorového vozidla. Medzi stranami sporu nebolo sporné a bolo to aj potvrdené svedeckou výpoveďou otca žalovaného, že po vzniku škodovej udalosti bola táto telefonicky nahlásená žalobcovi. Žalobca nepopieral skutkové tvrdenie žalovaného, že škodovú udalosť nahlásila telefonicky jeho matka Ing. F. L., preto ho súd považoval za nesporné. Tiež žalobca nepopieral skutkové tvrdenia žalovaného podporené svedeckou výpoveďou jeho otca, že po vzniku škodovej udalosti a jej nahlásení žalobcovi sa na miesto ich bydliska dostavil likvidátor, ktorý vykonal obhliadku motorového vozidla zn. Ford Transit EČV: F (o čom žalobca v priebehu konania predložil i fotodokumentáciu založenú na č. I. 162 až 165 spisu), ale i príviesu zn. D. L. EČV: F čo tvrdil svedok - otec žalovaného a žalobca pravdivosť jeho výpovede v tejto časti nenamietal. Pokiaľ ide o konkrétny dátum, kedy sa likvidátor dostavil za účelom obhliadky vozidla na miesto bydliska rodičov žalovaného, žalovaný i jeho otec v rámci svedeckej výpovede tvrdili, že to bolo 2 až 3 dni po škodovej udalosti. Toto skutkové tvrdenie žalovaného vychádzajúce zo svedeckej výpovede jeho otca však nekorešponduje s údajom o dni, kedy sa likvidátor dostavil na miesto ich bydliska, ktorý uvádzal svedok vo svojom podaní zo dňa 22. 02. 2018, ktoré bolo doručené žalobcovi ako odpoveď na uplatnenie postihu (podanie založené na č. I. 31 spisu), v ktorom svedok uvádzal, že likvidátor sa dostavil za účelom obhliadky vozidla dňa 02. 10. 2017. Zistenie presného dátumu, kedy sa likvidátor dostavil za účelom obhliadky motorového vozidla do miesta bydliska rodičov žalovaného však súd nepovažoval za právne významné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, preto tento rozpor vo výpovedi svedka s údajom, ktorý uvádzal vo svojej odpovedi adresovanej žalobcovi zo dňa 22. 02. 2018, neodstraňoval. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku súd konštatoval, že nejde o nárok vyplývajúci z poistnej zmluvy, ale o nárok vyplývajúci zo zákona č. 381/2001 Z. z. Preto súd jeho dôvodnosť posudzoval v intenciách uvedeného zákona, keď žalobca uplatnený nárok odôvodňoval porušením povinnosti žalovaného písomne oznámiť predmetnú škodovú udalosť v lehote do 30 dní od jej vzniku, pričom v súvislosti so škodovou udalosťou žalobca ako poisťovateľ uhradil poškodenému poistné plnenie. Nakoľko mal súd vykonaným dokazovaním jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázané, že žalovaný bol držiteľom vozidla, ktorým bola škoda spôsobená a v súvislosti s prevádzkou ktorého bolo dňa 23. 12. 2013 matkou žalovaného (ako poisťníkom) uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, súd nárok uplatnený žalobcom posudzoval v zmysle § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď v otázke danosti pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore, bol súd povinný vychádzať zo záväzného právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Nitre ako súdom odvolacím (v bode 17. odôvodnenia uznesenia č. k. 9CoCsp/45/2020-139 zo dňa 18. 02. 2021). Aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore je daná, nakoľko ide o subjekt, ktorý vyplatil poškodenému poistné plnenie ako poisťovateľ motorového vozidla vo vlastníctve a držbe žalovaného, ktorým bola spôsobená škodová udalosť. Žalobcu v konaní zaťažovala povinnosť tvrdenia, že za žalovaného ako poisteného vyplatil poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla v jeho vlastníctve a držbe, a tiež ho zaťažovalo dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu poskytnutia poistného plnenia poškodenému v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 11. 09. 2017, ktorú žalovaný písomne neoznámil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 10 ods. 1 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca povinnosť tvrdenia v zmysle vyššie uvedeného uniesol, keď jeho skutkové tvrdenie o vyplatení poistného plnenia žalovaný nepopieral, pričom toto skutkové tvrdenie žalobca preukázal predložením oznámenia o poistnom plnení adresovanom poškodenému a tiež detailom platby (listiny založené na č. I. 13 a 14 spisu), keď žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu o nesplnení povinnosti písomne oznámiť škodovú udalosť do 30 dní od jej vzniku síce poprel, avšak v priebehu celého konania neuniesol dôkazné bremeno preukázania, že v lehote 30 dní doručil žalobcovi písomné oznámenie o vzniku škodovej udalosti. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že škodovú udalosť telefonicky oznámila žalobcovi jeho matka, toto jeho skutkové tvrdenie súd považoval za nesporné, nakoľko ho žalobca nepopieral, avšak telefonické oznámenie vzniku škodovej udalosti nemožno považovať za splnenie si povinnosti oznámiť vznik škodovej udalosti poisťovateľovi písomne (§ 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.). Rovnako žalovaný neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu, že oznámenie

o škodovej udalosti (tlačivo oznámenia o poistnej udalosti založené na č. I. 32 spisu) bolo aspoň v jednom vyhotovení vyplnené a podpísané ním osobne, prípadne jeho matkou (ako osobou ním splnomocnenou na zastupovanie - generálna plná moc zo dňa 21. 08. 2015 založená na č. I. 245 spisu), a že toto tlačivo bolo odoslané, resp. doručené žalobcovi. V priebehu konania žalovaný tvrdil, že predmetné tlačivo vyplnil likvidátor s tým, že jedno vyhotovenie nechal jeho rodičom a jedno vyhotovenie mal doručiť žalobcovi, avšak toto jeho skutkové tvrdenie vo vzťahu k spôsobu jeho doručenia žalobcovi bolo vyvrátené žalovaným predloženým dôkazom - listinou zo dňa 22. 02. 2018 založenou na č. I. 32 spisu, v ktorej otec žalovaného vo svojej odpovedi na uplatnenie postihu uviedol, že dňa 02. 10. 2017 bolo pri fyzickej obhliadke spísané aj oznámenie o poistnej udalosti a toto bolo poštou zaslané na adresu žalobcu. Žalovaný na preukázanie svojho skutkového tvrdenia (vo vzťahu k vyplneniu a doručeniu oznámenia o poistnej udalosti žalobcovi) navrhol vykonať stotožnenie a následný výsluch osoby, ktorá sa v pozícii likvidátora dostavila za účelom obhliadky vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na miesto bydliska jeho rodičov. Nakoľko sa však v priebehu konania nepodarilo dostatočne stotožniť túto osobu, súd dokazovanie jej výsluchom vykonať nemohol. Obrana žalovaného, v rámci ktorej poukazoval na to, že jeho rodičia boli likvidátorom ubezpečení, že si všetky povinnosti voči žalobcovi ako poisťovateľovi splnili, bola pre posúdenie uplatneného nároku irelevantná. Povinnosť písomne oznámiť vznik škodovej udalosti vyplýva jednak zo zákona (§ 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.), pričom o tejto povinnosti bola matka žalovaného ako poistník poučená aj vo všeobecných poistných podmienkach pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinných od 01. 10. 2013 (článok 6 bod 1. písm. j), ktorých prevzatie v písomnej forme potvrdila svojim podpisom na poistnej zmluve zo dňa 23. 12. 2013. Či už na žalovaného ako poisteného, ale aj na jeho matku ako poistníka a otca ako vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, sa vzťahuje zásada „nezalosť zákona neospravedľuje“. Preto, ak by sa aj preukázalo skutkové tvrdenie žalovaného (o ubezpečení jeho rodičov likvidátorom, že si všetky povinnosti voči žalobcovi splnili) pravdivým, pokiaľ sa žalovaný, resp. jeho matka (ako ním splnomocnená osoba na jeho zastupovanie) bez ďalšieho overenia (naštudovania zákona č. 381/2001 Z. z., prípadne všeobecných poistných podmienkach pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinných od 01. 10. 2013, ktorými matka žalovaného disponovala) spoľahli len na vyjadrenie likvidátora (ktorý navyše ani nebol zamestnancom žalobcu), že si všetky povinnosti voči žalobcovi splnili, takéto ich počínanie je potrebné vyhodnotiť ako ľahkovážne, nezbavujúce však žalovaného (ako poisteného) jeho povinnosti náhrady poistného plnenia alebo jeho časti žalobcovi z dôvodu, že si nespĺnil zákonom stanovenú povinnosť písomne oznámiť škodovú udalosť v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Preto súd podanej žalobe vyhovel, keď žalovaný žiadnym z predložených a vykonaných dôkazov nepreukázal, že v lehote 30 dní od škodovej udalosti túto písomne nahlásil žalobcovi, pričom neučinil ani žiadny iný relevantný návrh na doplnenie dokazovania, ktorým by bolo možné vyššie uvedené preukázať. Pokiaľ žalovaný navrhol vypočuť ako svedkov C. S. a H.. H. H., tento nebol zo strany žalovaného podaný v súlade s § 197 CSP, nakoľko žalovaný v priebehu celého konania neuviedol, k čomu konkrétne by tieto osoby mali byť vypočuté, nestotožnil ich miestom bydliska, prípadne dátumom narodenia a nežiadal ich predvolanie, ani nezabezpečil ich účasť na pojednávaní za účelom ich výsluchu. Vo vzťahu k námietke smerujúcej k výške poskytnutého poistného plnenia poškodenému súd konštatoval, že žalovaný túto námietku relevantne skutkovo neodôvodnil a tiež nepreukázal, že žalobcom poskytnuté poistné plnenie poškodenému presahovalo skutočne vzniknutú škodu na poškodenom motorovom vozidle. V tomto smere vyjadrenie svedka - otca žalovaného vo vzťahu k hodnote svetlometu učené v rámci svedeckej výpovede, na ktorú žalovaný poukazoval, súd nepovažoval za relevantný dôkaz, majúci váhu napr. odborného vyjadrenia, príp. znaleckého posudku. Navyše, vyjadrenie svedka sa týkalo len hodnoty svetlometu, pričom v rámci svojej výpovede sám svedok potvrdil aj poškodenie karosérie tohto vozidla. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 3 CSP, keď s ohľadom na výsledok sporu bol žalobca v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, odôvodniac ho tým, že žalobca svoj nárok opiera o nesplnenie podmienky písomného oznámenia poistnej udalosti, ku ktorej došlo v zahraničí, pričom však on toto nesplnenie podmienky od začiatku dementoval a mal za to, že žalobca svoje tvrdenie nepodložil dostatočne, teda neuniesol dôkazné bremeno. Samotná poistná udalosť sa stala dňa 11. 09. 2017, čo má súd za jednoznačný fakt a tiež má za jednoznačný fakt, že k obhliadke vozidla likvidátorom B. F. došlo dňa 02. 10. 2017, teda v čase, kedy 30-dňová lehota na oznámenie poistnej udalosti v zahraničí trvala a podľa zhodného tvrdenia matky žalovaného a

svedka bolo oznámenie spísané likvidátorom, ktorý ich ubezpečil, že majú všetky zákonné podmienky splnené. Od začiatku konania v tomto smere svoje tvrdenie nezmenil, svedok toto tvrdenie potvrdil a žalobca zmaril možnosť identifikácie likvidátora a jeho následného výsluchu pred súdom. Mal teda za to, že žalobca neustál dôkazné bremeno potvrdenia svojho žalobného nároku. Poukázal na fakt, že zákon nepredpisuje formu a ani náležitosti oznámenia o vzniku poistnej udalosti v zahraničí a zastal názor, že správa likvidátora je dostatočne relevantným, písomným oznámením v tomto smere, dokonca spísaný osobou vyslanou samotným žalobcom. Ak by aj iné písomné oznámenie nejestvovalo, správa od likvidátora zo dňa 02. 10. 2017, čo je 21 dní do vzniku poistnej udalosti, je dostatočným oznámením a zároveň v súlade so zákonom. Z toho je jednoznačné, že žalobcov nárok nie je opodstatnený. Namietol tiež absenciu pasívnej legitímácie žalovaného a tvrdil, že celá komunikácia žalobcu, odkedy sa stala dopravná nehoda dňa 11. 09. 2017 až do obdržania platobného rozkazu (sp. zn. 12Up/119/2020-0), prebiehala s V. L., nar. XX. XX. XXXX - spôsobiliteľom dopravnej nehody, a nie s ním (žalovaným), t. j. V. L., nar. XX. XX. XXXX. Žalovaný ani nemohol vedieť, že jeho otec dňa 11. 09. 2017 neoprávnene, bez súhlasu majiteľa použil motorové vozidlo Ford Transit F nemohol vo veci konať, lebo nemal o ničom ani vedomie. Legitimácia spôsobiliteľa dopravnej nehody V. L., nar. XX. XX. XXXX prebehla hneď na mieste dopravnej nehody, potom pri písomnej komunikácii so žalobcom v období od 09/2017 do 02/2020, a napokon, na súdnom pojednávaní na Okresnom súde Komárno, keď V. L., nar. XX. XX. XXXX vypovedal a plne priznal, že motorové vozidlo Ford Transit F použil vo vlastný prospech, bez vedomia a súhlasu vlastníka vozidla (žalovaného). Žalobca o vinníkovi nehody teda vedel, V. L., nar. XX. XX. XXXX mal stotožneného a komunikoval s ním. To, že ho považoval za vlastníka vozidla Ford Transit F hoc z poistnej zmluvy a z osvedčenia o evidencii vozidla je jasné, že vlastníkom je V. L., nar. XX. XX. XXXX, mu nie je možné pripisovať za vinu. Súd sa nedostatočne vysporiadal s tou skutočnosťou, že ako vlastník vozidla od 11. 09. 2017 do 06. 03. 2020 (podal odpor proti platobnému rozkazu 12UP/119/2020), nemal vedomosť, ani potuchy o tom, že jeho motorové vozidlo bolo dňa 11. 09. 2017 neoprávnene použité a bola spôsobená dopravná nehoda, a to vinou jeho otca V. L., nar. XX. XX. XXXX, ktorý dňa 11. 09. 2017 neoprávnene použil jeho motorové vozidlo, ako i vinou žalobcu, ktorý od dopravnej nehody až po vydanie platobného rozkazu nekomunikoval so žalovaným, ale s jeho otcom. Poukázal na ust. § 10 ods. 1 zákona o PZP a tvrdil, že súd pochybil, keď nezohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa, konkrétne, že žalobu voči nemu nezamietol z vyššie uvedených dôvodov. Namietol nejasnosť, resp. nepreskúmateľnosť žalobného nároku a tvrdil, že poistná udalosť zo dňa 11. 09. 2017 je priradená k poistnej zmluve 610/107332-5, táto bola riadne nahlásená a bola zaevidovaná a vedená pod č. 1763571. Táto poistná udalosť do dnešného dňa nie je žalovaná. Žalované je č. poistnej udalosti 1520.0343/010-5, žiadna inštitúcia nie je oprávnená, aby svojvoľne menila číslo poistnej udalosti, všetky veci týkajúce sa jednej poistnej udalosti vždy bežia pod jedným prideleným číslom od začiatku až do konca, až do zaarchivovania. Mal za to, že ani s touto skutočnosťou sa súd dostatočne nevysporiadal. Dňa 02. 10. 2017 sa likvidátor B. F. dostavil na obhliadku motorového vozidla Ford Transit F a príviesného vozíka L. F ako zástupca žalobcu, čím sa aj preukázal. Pri vykonaní obhliadky bol prítomný V. L., nar. XX. XX. XXXX, ktorý poistnú udalosť spôsobil. B. F. nechcel vyfotiť príviesný vozík, len predmetné motorové vozidlo. Po vysvetlení V. L., nar. XX. XX. XXXX, že bez príviesného vozíka by Ford Transit nemohol spôsobiť poistnú udalosť, B. F. toto tvrdenie uznal a povedal, že treba pripojiť aj príviesný vozík L. F za Ford Transit a urobil fotodokumentáciu a meranie a dospel k názoru, že V. L. uvádzaný spôsob sa zhoduje s poškodením motorového vozidla Volkswagen Passat LYR740. Ani jedna fotodokumentácia sa však v súdnom spise o príviesnom vozíku, ktorým bola spôsobená škoda nenachádza, len fotodokumentácia o Ford Transite. Toto opakovane znásobuje dojem, že žalobca do spisu doložil len jemu vyhovujúcu dokumentáciu a súdy SR nedostatočne hája práva občana a povrchne sa zaoberajú so skutkovým stavom a zistením pravdivej skutočnosti a nahrávajú nadnárodnej spoločnosti (žalobcovi). Viac krát žiadal, aby súd predvolal kľúčového svedka, likvidátora žalobcu, B. F.. Súd sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že na niekoľkonásobnú žiadosť nepredvolal kľúčového svedka, ktorý vykonal obhliadku motorového vozidla aj príviesného vozíka, vystupoval v mene žalobcu a po obhliadke tvrdil, že týmto sú všetky povinnosti voči žalobcovi splnené. Súd, naopak, dal jeho rodičom za vinu, že priložili do súdneho spisu ručne a čiastočne vyplnený formulár z obhliadky, ale za to zodpovednú osobu súd nepovažoval za potrebné ani len vypočuť. Mal za to, že B. F. bol na obhliadku dňa 02. 10. 2017 poslaný žalobcom, vystupoval a konal v jeho mene a je úplne irelevantné, či bol ich interným alebo externým zamestnancom. Na základe jeho zistení a jeho konania z obhliadky dňa 02. 10. 2017 sa ďalej pokračovalo v konaní o poistnej udalosti. V napadnutom rozsudku sa súd nevysporiadal ani so skutočnosťou, že od samého začiatku má k dispozícii v spise dva rozličné formuláre záznamu o dopravnej nehode pod totožným číslom 23017477 zo dňa 11. 09. 2017, z ktorého jeden je skutočný, podpisoval ho jeho otec V. L., nar. XX. XX. XXXX a druhý bol podpísaný neznámou osobou tak, že podpis

jeho otca bol očividne sfaľšovaný. Podotkol, že rozdielny je aj obsah formulára záznamov o dopravnej nehode, napriek tomu zo strany žalobcu plnenie prebehlo a OS KN túto skutočnosť odignoroval, hoci niekoľkokrát na túto skutočnosť dôrazne poukazoval, a tak isto sa vykonal výsluch jeho otca, ktorý súdu ozrejmil a nechal vyhládať v spise obidva záznamy o dopravnej nehode. Z toho vyplýva, že jeden z týchto formulárov je sfaľšovaný a súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal. Sám žalobca uznal a napísal V. L., nar. XX. XX. XXXX v liste zo dňa 07. 02. 2018, že „podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona o PZP MV, má poisťovňa voči poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatila z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak: spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 zákona o PZP MV“. Žalobca komunikoval s jeho otcom V. L., nar. XX. XX. XXXX a mal za to, že vinný nie je žalovaný, a že žaloba proti jeho osobe je v celom rozsahu neopodstatnená. Ďalej namietol výšku žalovanej sumy a tvrdil, že z výpovede V. L., nar. XX. XX. XXXX vyplýva, že cena vykonaných opráv na poškodenom vozidle vyplatená žalobcom a nárokovaná od neho je neopodstatnene vysoká. Túto sumu namietal, avšak žalobca sa v danom smere žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov celého konania.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že pojem poistený nemožno ohraničiť len na vodiča motorového vozidla, ktorý spôsobil škodovú udalosť. Je ním každý, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, čo okrem vodiča motorového vozidla, bude najmä jeho vlastník alebo držiteľ. Žalovaný, tak ako vlastník a držiteľ poisteného motorového vozidla je jeho prevádzkovateľom a zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla na základe § 427 OZ. V spojení s § 4 ods. 1 a § 2 písm. e) a j) Zákona o PZP je žalovaný poisteným a ako poistený bol povinný ohlásiť poistnú udalosť do 30 dní odo dňa jej vzniku, ak sa stala mimo územia SR. Tým je daná pasívna legitímácia žalovaného. Uviedol, že § 12 zákona o PZP obsahuje dva pojmy, a to pojem „vedenie motorového vozidla“ [§ 12 ods. 1 písm. d) zákona o PZP] a pojem „spôsobenie škody motorovým vozidlom“. Pojem spôsobenie škody motorovým vozidlom je v tomto prípade pojmom širším, a preto je potrebné ho vykladať v intenciách zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ak by bol totižto úmysel zákonodarcu vykladať pojem spôsobenie škody motorovým vozidlom ako reálne podieľanie sa osoby na vzniku škody, použil by pojem vedenie motorového vozidla obdobne, ako v iných ustanoveniach zákona o PZP. V opačnom prípade by si totižto mohol uplatňovať nárok len voči vodičovi motorového vozidla, ktorý škodu priamo spôsobil. Navyše, žalovaný zodpovedá za škodu podľa § 427 OZ ako prevádzkovateľ motorového vozidla. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, podstatou ktorej je spôsobenie škody prevádzkou motorového vozidla, bez ohľadu na skutočnosť, či sa prevádzkovateľ reálne podieľal na spôsobení škody. Uvedenú skutočnosť konštatoval aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 31. 05. 2019 sp. zn. 2Cob/146/2018. Žalovaný žiadal prihliadnuť aj na dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorým má byť skutočnosť, že v danej lehote nenadobudol vedomosť o poistnej udalosti. Žalovaného zaväzovala zákonná povinnosť písomne ohlásiť vznik škodovej udalosti. Nesplnenie tejto povinnosti nemožno ospravedlniť skutočnosťami, ktoré v rámci svojej obrany uviedol. Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže byť výlučne objektívna nemožnosť oznámiť vznik poistnej udalosti poisťovateľovi. Ide o prípady obmedzenia dispozície poisteného, napr. jeho pobyt v nemocnici. Poistený musí preukázať, že túto povinnosť nebol schopný objektívne splniť. Žalovanému objektívne nebránila žiadna prekážka v tom, aby si identifikovanú povinnosť splnil v zákonom určenej lehote. Zľahčovanie zákonného záväzku je možné iba za výnimočných a osobitných okolností, ktoré však v danom prípade nenastali. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, tak nemožno dospieť k záveru, že u žalovaného existoval dôvod hodný osobitného zreteľa. Dodal, že postupoval legitímne, ak si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu poistného plnenia, keďže na základe uvedeného je pasívne vecne legitímovaný. Zároveň žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bez ohľadu na to, či ju spôsobil vlastným konaním, pretože spôsobenie škody je potrebné vykladať širšie, ako iba reálne podieľanie sa osoby na vzniku škody. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by si splnil svoju oznamovaciu povinnosť v zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa vzniku poistnej udalosti, ak sa stala mimo územia Slovenskej republiky. Predložené oznámenie o poistnej udalosti nijakým spôsobom nepreukázalo, že došlo k jeho doručeniu žalobcovi v zákonnej lehote. Navyše, nie je možné akceptovať takéto oznámenie, ktoré okrem dátumu poistnej udalosti neobsahovalo žiadne relevantné skutočnosti týkajúce sa predmetnej škodovej udalosti. Je logické, ak sa likvidátor dostaví, v nadväznosti na telefonickú žiadosť, na vykonanie obhliadky motorového vozidla, avšak ani telefonické oznámenie poistnej udalosti, ani obhliadka likvidátora poškodeného motorového vozidla nemôže nahradiť písomné oznámenie poistnej udalosti žalovaným. V priebehu konania žalovaný tvrdil, že predmetné tlačivo

vyplnil likvidátor s tým, že jedno vyhotovenie nechal jeho rodičom a jedno vyhotovenie mal doručiť žalobcovi, avšak toto jeho skutkové tvrdenie vo vzťahu k spôsobu jeho doručenia žalobcovi bolo vyvrátené žalovaným predloženou listinou zo dňa 22. 02. 2018, v ktorej otec žalovaného vo svojej odpovedi na uplatnenie postihu uviedol, že dňa 02. 10. 2017 bolo pri fyzickej obhliadke spísané aj oznámenie o poistnej udalosti a toto bolo poštou zaslané na adresu žalobcu. Námietka žalovaného, ako aj samotné vyjadrenie svedka, k vedeniu konania pod dvomi spisovými značkami je pre konanie absolútne irelevantná. Žalobca vedie danú poistnú udalosť v rámci svojej internej evidencie pod sp. zn. 1520.0343/010-5, ktorú uvádzal na všetkých dokumentoch súvisiacich s predmetnou poistnou udalosťou. Podľa žalovaného sa iná spisová značka mala nachádzať práve na oznámení o poistnej udalosti, ktoré bolo neúplne vyplnené práve žalovaným, resp. jeho otcom. Uvedené číslo poistnej udalosti tak doplnil žalovaný a on (žalobca) sa nevie vyjadriť, ako k nemu dospel. Žalovaný namieta aj rozpor medzi dvoma správami o nehode, ktoré majú rozdielny obsah a na jednej z nich nemá byť podpis otca žalovaného ako vodiča poisteného motorového vozidla v čase vzniku škodovej udalosti. Podľa žalovaného je jeden z týchto formulárov sfašovaný. Uvedená obrana žalovaného však ostala len v rovine ničím nepodložených tvrdení, na ktoré súd nemohol prihliadať. Ak žalovaný mal takúto námietku, bolo na ňom, aby takúto skutočnosť preukázal prípadným znaleckým dokazovaním. Poukázal na skutočnosť, že svedok - otec žalovaného nijakým spôsobom nepoprel zavinenie za vznik poistnej udalosti, práve naopak, na pojednávaní dňa 07. 06. 2021 uviedol, že poškodenie bolo spôsobené roxormi naloženými na prívесе za motorovým vozidlom Ford Transit. Vzhľadom na uvedené, žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - žalovaným, proti výroku, ktorý bol v jeho neprospech (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 569,80 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 11. 06. 2018 do zaplatenia a trov konania. O podanej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 26. augusta 2020 č. k. 14Csp/32/2020-106 tak, že žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 18. februára 2021 č. k. 9CoCsp/45/2020-139 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie z nepopretých alebo preukázaných tvrdení strán sporu správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

9. Odvolací súd konštatuje, že v konaní o uloženie povinnosti zaplatiť poisťovateľovi náhradu poistného plnenia (§ 12 zák. č. 381/2001 Z. z.) má žalobca (poisťovateľ) povinnosť tvrdenia v tom, že za poistníka (žalovaného) vyplatil poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Na túto jeho povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy, preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať, že v prípade, na ktorý sa vzťahuje § 12 zák. č. 381/2001 Z. z., poskytol poistné plnenie poškodenému, ktorému vznikla škoda prevádzkou motorového vozidla. Pokiaľ to preukázal, uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. V konaní s takýmto predmetom žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti vôbec netýkali. Pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí nielen tvrdiť, že konal spôsobom, ktorý vylučuje vznik práva poisťovateľa na uvedenú náhradu, ale na svoje tvrdenia musí tiež označiť dôkazy, ktoré tieto tvrdenia preukazujú. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany sporu na oboch procesných stranách v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti strán hmotnoprávneho vzťahu.

10. Samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho - ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo 81/2010).

11. K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva, že žalobca si svoju povinnosť tvrdenia v tom, že za poistníka (žalovaného) vyplatil poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla splnil a tiež preukázal vyplatenie poistného plnenia. Táto skutočnosť nebola sporná. Následne bolo pre posúdenie veci podstatné posúdiť splnenie podmienky preukázania písomného oznámenia o poistnej udalosti žalobcovi v zákonom stanovenej lehote, pričom túto povinnosť nemal preukazovať žalobca, ale žalovaný, teda nemožno hovoriť o tom, že žalobca vo veci neuniesol dôkazné bremeno. Ani skutočnosť, že k obhliadke vozidla došlo v lehote na oznámenie poistnej udalosti, neznamena to, že oznámenie o poistnej udalosti bolo spísané likvidátorom a následne predložené v zákonom stanovenej lehote aj žalobcovi. Obhliadka motorového vozidla likvidátorom preukazuje to, že motorové vozidlo bolo obhliadnuté, teda poistná udalosť bola nahlásená, ale nie to, že bola nahlásená písomne, čo ukladá zákon, pričom v písomnom oznámení o poistnej udalosti sa uvádzajú údaje o držiteľoch vozidiel, vodičoch vozidiel, ktorí boli účastníkmi dopravnej nehody, čo sa v správe o obhliadke motorového vozidla neuvádza. Ani skutočnosť, ak by likvidátor rodičov žalovaného ubezpečil, že si všetky zákonom stanovené podmienky splnili, na posúdenie splnenia zákonnej povinnosti vplyv nemá. Ak by aj bol likvidátor v konaní identifikovaný a skutočností, tvrdených rodičmi žalovaného pri výsluchu potvrdil, nemalo by to vplyv na výsledok sporu, pretože samotná obhliadka vozidla nie je dôkazom o nahlásení poistnej udalosti v zákonom stanovenej lehote žalobcovi a ani doklad, založený v spise pod č. I. 32, ak by aj bol žalobcovi predložený, tiež nie je takýmto dôkazom, pretože toto oznámenie o poistnej udalosti nie je vyplnené, okrem dátumu nehody iné skutočnosti neuvádza a nebolo preukázané ani doručenie vyplneného oznámenia o poistnej udalosti žalobcovi. Žalovaný, ani jeho otec ako svedok v konaní netvrdili, že poistnú udalosť nahlasovali písomne, pričom zákon č. 381/2001 Z. z. v ustanovení § 10 ods. 1 písm. b) predpisuje na oznámenie vzniku škodovej udalosti písomnú formu a jej dodržanie v konaní nebolo preukázané.

12. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietol pasívnu legitímáciu, k tomu odvolací súd uvádza, že skutočnosť, či komunikácia po dopravnej nehode neprebíhala so žalovaným, ale s jeho otcom, nemá na posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného vplyv. Mohlo by to mať vplyv na iné skutočnosti, avšak nie na pasívnu legitímáciu žalovaného, s ktorou sa už vysporiadal odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, z čoho vychádza aj súd prvej inštancie, pričom odvolací súd na týchto svojich záveroch zotrváva (body 11. až 18. uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. februára 2021). Žalovaný ako

vlastník a držiteľ motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená a zároveň poistená osoba, je pasívne legitimovaný v danej veci.

13. Ďalšou obranou žalovaného bolo to, že nemohol vedieť, že jeho otec použil jeho motorové vozidlo neoprávnené a bola ním spôsobená škoda. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že v konaní bolo medzi stranami nesporné, že matka žalovaného (splnomocnená na základe generálnej plnej moci žalovaným) v zákonnej lehote telefonicky oznámila žalobcovi škodovú udalosť. Z povahy generálnej plnej moci udelennej matke žalovaného (č. I. 245) jednoznačne vyplýva, že matka žalovaného bola oprávnená vystupovať v mene žalovaného aj v rozsahu právneho vzťahu medzi žalovaným a žalobcom z titulu poistnej zmluvy. Z uvedeného dôvodu preto nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že nemal vedomosť o škodovej udalosti, nakoľko v jeho mene aktívne konala osoba ním splnomocnená.

14. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádzal, že súd pochybil, keď s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 1 Zákona o PZP nezohľadnil dôvody hodné osobitného zreteľa, k tomu odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 10 ods. 1 zákona, na ktoré žalovaný poukázal, hovorí len o lehote na písomné oznámenie vzniku škodovej udalosti, nie o možnosti zohľadniť pri posudzovaní tohto nároku dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 12 Zákona o PZP hovorí o tom, že poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poistníkom, nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, teda v tomto ustanovení rieši to, že poisťovateľ môže výšku tohto regresu voči poistenému sám upraviť, teda žiadať ju v plnej výške alebo zníženej. Touto otázkou sa zaoberal aj NS SR v rozhodnutí zo dňa 11. 12. 2019 sp. zn. 4Obdo/84/2019 (R 64/202), v ktorom uviedol, že súd rozhodujúci o nároku poisťovateľa v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nemôže skúmať a pri rozhodovaní o nároku prihliadať na to, či výška sumy nároku uplatneného poisťovateľom voči poistníkovi, resp. poistenému v zmysle uvedeného ustanovenia je v súlade so všeobecnou právnou zásadou proporcionality a neprieči sa zmyslu a účelu uvedeného zákona. Jediným oprávneným subjektom, ktorý môže určiť a prípadne znížiť výšku uplatňovaného nároku v zmysle ustanovenia § 12 citovaného zákona aj pod hornú hranicu takto uplatňovaného nároku, ktorou je úhrn poistných plnení, je v zmysle uvedeného ustanovenia poisťovateľ. Poisťovateľ v danej veci práve uvedeným spôsobom postupoval, keď si z poistného plnenia vo výške 982,25 eura voči žalovanému uplatnil len nárok vo výške 569,80 eura, čo predstavuje 58% z celkovej sumy. Z uvedeného teda vyplýva, že zo strany žalobcu došlo k moderácii regresného nároku vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 42%.

15. Odvolaciemu súdu je známe aj rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 30. novembra 2021 sp. zn. III. ÚS 90/2021 zdôraznil, že o moderácii výšky regresného nároku žalobcu (§ 12 ods. 2 písm. g/ Zákona o PZP) v aspekte dôvodov hodných osobitného zreteľa je oprávnený rozhodnúť súd. Na to dodal, že regresná náhrada má plniť výchovný účel a má tiež zohľadniť okolnosti, za ktorých k vzniku škody došlo. Vzhľadom na to možno primeranosť náhrady podľa ústavného súdu ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla a tiež skúmaním pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je dôvodná a v takomto prípade aj zodpovedanie otázky, či je aj primeraná. Zohľadnenie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný účinok a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka, keď svoj účel nenaplní, a na druhej strane, aby nebola ekonomicky likvidačná (IV. ÚS 377/2018). Ústavný súd dodal, že v závislosti od konkrétosti danej veci nie je vylúčené aplikovať aj podporné komponenty pri určení primeranej regresnej náhrady (napr. zohľadnenie priemernej minimálnej mzdy v hospodárstve). Na záver ústavný súd zdôraznil, že je to práve otázka proporcionality, ktorú je potrebné skúmať zo strany všeobecného súdnictva, pričom uplatnenie regresu jednoznačne musí byť zo strany poisťovateľa riadne zdôvodnené. Povinnosťou účastníkov právneho vzťahu je dodržiavať zákonné a zmluvné záväzky, no súčasne musia všetci zainteresovaní konať „fair“. Pokiaľ aj mierne oneskorenie nespôsobí žiaden negatívny následok a k danej situácii pristúpia dôvody hodné osobitného zreteľa, nesmie ich súd opomenúť.

16. Odvolací súd, s poukazom na vyššie uvedené a okolnosti prejednávanej veci, je toho názoru, že žalobcom uplatnený rozsah regresného nároku vo vzťahu k žalovanému je primeraný. Účastníci právnych vzťahov sú povinní dodržiavať zákonné aj zmluvné záväzky a konať v zmysle pravidla „fair play“. Súd prvej inštancie na námietku žalovaného v bode 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku

uviedol, že či už na žalovaného ako poisteného, ale aj na jeho matku ako poistníka a otca ako vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, sa vzťahuje zásada „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Preto, ak by sa aj preukázalo skutkové tvrdenie žalovaného (o ubezpečení jeho rodičov likvidátorom, že si všetky povinnosti voči žalobcovi splnila) pravdivým, pokiaľ sa žalovaný, resp. jeho matka (ako ním splnomocnená osoba) bez ďalšieho overenia spofahli len na vyjadrenie likvidátora, že si všetky povinnosti voči žalobcovi splnil, takéto ich počínanie je potrebné vyhodnotiť ako ľahkovážne, nezbavujúce žalovaného jeho povinnosti náhrady poistného plnenia či jeho časti žalobcovi z dôvodu, že si nesplnil svoju zákonnú povinnosť. Uvedenú argumentáciu považuje odvolací súd za dôvodnú, avšak treba prihliadnúť aj na vyššie zmienené pravidlo „fair“ počínania si účastníkov konania v rámci ich právneho vzťahu. V tomto smere sa javí ako dôležité vyzdvihnúť predovšetkým nespornú skutočnosť, a to, že zo strany matky žalovaného ako poistníka (osoby žalovaným splnomocnená) bola žalobcovi škodová udalosť oznámená telefonicky v rámci zákonnej lehoty, na čo bol zo strany žalobcu vyslaný do miesta bydliska žalovaného likvidátor za účelom obhliadky motorového vozidla. Žalovaný v tomto smere namietal, že s likvidátorom bolo spísané oznámenie o poistnej udalosti, pričom ich likvidátor ubezpečil o tom, že všetky ich povinnosti voči žalobcovi (poisťovní) sú splnené. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že v zmysle zásady „fair, resp. fair play“ treba mať na pamäti, že ak žalobca ako profesionál na trhu, na základe telefonického oznámenia vyšle za klientom osobu oprávnenú vystupovať v jeho mene, a ktorá spíše so žalovaným oznámenie o poistnej udalosti a zároveň ako osoba oprávnená vystupovať v mene žalobcu žalovaného ubezpečí o splnení jeho povinností voči poisťovní, ide o formu konania, ktorá je minimálne v morálnom aspekte spôsobilá ovplyvniť správanie žalovaného v rozsahu a kvalite plnenia jeho zákonných či zmluvných povinností voči poisťovní.

17. Odvolací súd, vychádzajúc z uvedených rozhodnutí, sa zaoberal dôvodnosťou a primeranosťou výšky regresnej náhrady v danej veci, zohľadniac tiež okolnosti danej veci, pričom dospel k záveru, že výška uplatnená žalobcom je, vzhľadom k okolnostiam danej veci, primeraná, pričom žalovaný to, že by mali byť zohľadnené pri výške uplatneného nároku aj jeho pomery v konaní, ani v odvolaní netvrdil, a teda, ani nepreukázal, preto pri posudzovaní výšky neboli zohľadnené a odvolací súd vychádzal z ostatných okolností danej veci, ktoré vyplynuli z dokazovania na súde prvej inštancie. Uplatnená výška regresného nároku v sebe konzumuje ako výchovný charakter, keď žalovaný si nesplnil riadne svoju zákonnú povinnosť písomného oznámenia škodovej udalosti, tak aj zásadu primeranosti a zároveň nie je pre žalovaného ekonomicky likvidačná, nakoľko žalovaný ani v konaní pred súdom prvej inštancie a ani pred odvolacím súdom neargumentoval spôsobom preukazujúcim likvidačný charakter uplatnenej výšky regresného nároku voči jeho osobe.

18. K ďalším odvolacím dôvodom odvolací súd ešte dodáva, že spôsob evidovania poistnej udalosti žalobcom nie je pre posúdenie veci rozhodujúci, žalobca si nárok uplatňuje len v tomto konaní, preto nebolo potrebné sa s touto námietkou žalovaného vyporiadať. Priebeh obhliadky nie je tiež pre posúdenie veci rozhodujúci, pretože záver súdu, ktorým vozidlom došlo k vzniku škody, a z ktorej poistnej zmluvy má byť škoda uhradená, vyplýva z vykonaného dokazovania, keď otec žalovaného ako svedok uviedol, že k škode došlo príviesnym vozíkom, ktorý bol pripravený za auto, preto sa škoda uhradila z PZP auta. To, že poškodeným bola stále tá istá osoba, nebolo sporné napriek dvom formulárom záznamu o dopravnej nehode a so skutočnosťou, že boli spísané dva formuláre sa súd napadnutým rozhodnutím dostatočne vysporiadal. Skutočnosť, že žalobca nebol nápomocný pri zisťovaní údajov svedka, ktorého navrhol žalovaný vypočuť, je možné zohľadniť len pri zohľadnení výšky regresu, pričom tiež bolo potrebné zohľadniť to, že ani výsluch svedka by pre posúdenie tejto veci za daných okolností zmenu nepriniesol. Súd vychádzal z formulára, o ktorom svedok uviedol, že ho podpísal a z ktorého je zrejmé, ktorým motorovým vozidlom bola škoda spôsobená, pričom zohľadnil tiež tvrdenie svedka, že k tomuto motorovému vozidlu bol pripojený prívies, teda škodová udalosť bolo dôvodné riešiť z povinného zmluvného poistenia tohto motorového vozidla. K tomu, keď žalovaný namietal, že výška škody je neopodstatnene vysoká, je potrebné uviesť, že žalovaný túto námietku relevantne skutkovo neodôvodnil a nepreukázal, že žalobcom poskytnuté poistné plnenie poškodenému presahovalo skutočne vzniknutú škodu na poškodenom vozidle, preto je nedôvodná. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie dôvody žalovaného nespochybnili záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti podanej žaloby, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v

plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).